

[K. B. Andersen.]

lighed til at bidrage til at skabe mere balance i den fremtidige udvikling af det danske samfund. Desværre yder det lovforslag, regeringen har fremsat, ikke et sådant bidrag. Derfor håber jeg — og jeg tror det også — at det vil få en ændret skikkelse, inden vi møder det her i salen igen efter udvalgsbehandlingen.

Må jeg efter disse helt principielle bemærkninger straks slå fast, at vi fra socialdemokratisk side er ganske enige med ministeren i, at der må gøres en effektiv og en omgående indsats for at aflaste Københavns universitet og for at skabe bedre rammer for det fremtidige universitetscenter i hovedstadsområdet; herom skal der ikke herske tvivl. Vi kan derfor også være enige i de mere kortsigtede planer om den foreslåede udbygning i Tagensvej-Jagtvej området.

Over for planerne om den mere langsigtede udbygning af Københavns universitet står vi mere usikre, og det fremsatte forslag og det fremsendte materiale kan jo desværre ikke siges at bidrage til at give sikker grund under fødderne.

For det første er der selve talgrundlaget. Jeg er altid meget skeptisk over for prognoser. Vi får stadig bedre teknik til at lave dem, men der synes stadig at mangle tilstrækkeligt med fantasi og fremsyn til at spørge rigtigt om den fremtidige udvikling. Alligevel må det forekomme gådefuldt, at der kan forelægges 2 prognoser med kun godt 1 års mellemrum, hvoraf den ene, planlægningsrådets, opgør antallet af universitetsstuderende øst for Store-Bælt efter 1980 — altså dem, som vi nu skal projektere for — til 32.000-33.000, medens den anden prognose, undervisningsministeriets seneste prognose, peger på, at dette tal allerede vil være nået om 5-6 år, medens tallet efter 1980 vil være 40.000-45.000, altså næsten 50 pct. flere. Det er unægtelig ikke noget solidt grundlag for en planlægning.

For det andet er der i det foreliggende forslag megen usikkerhed om den geografiske placering. Ministerens oprindelige plan om at opbygge det fremtidige Københavns universitet som et fra starten indeklemmt husmandsbrug på ryddede Nørrebroarealer blev heldigvis kvalt ved de interne drøftel-

ser i regeringen — så slap vi for at gøre det her. Tilbage står mulighederne Høje-Tåstrup eller Kalvebod-Vestamager. Det oplyses i forslaget, at der stadig mangler tilstrækkelig belysning af en række problemer i forbindelse med valget mellem disse to muligheder. Mit parti skal derfor heller ikke udtale sympati for den ene eller den anden løsning på dette tidspunkt.

Der er dog ét punkt, hvor vi allerede nu kan give ganske klar besked. Ifølge forslaget vil regeringen bidrage til den nødvendige aflastning af universitetet i København ved en hurtig opbygning af et universitet i Roskilde. Det giver mig anledning til at gentage, hvad jeg ofte før har givet udtryk for: det må ud fra en landsbetragtning forekomme helt uantageligt på én gang og hurtigt at ville iværksætte omfattende universitetsudbygning i selve København, 20 km derfra i Høje-Tåstrup og 8-10 km derfra igen i Roskilde, medens udbygningen i det øvrige land skubbes ud i en uvis fremtid. Det er simpelt hen en udfordring over for Danmark vest for Roskilde; og det er for mig ufatteligt, at et sådant forslag har kunnet indgå i regeringens overvejelser. På grund af den sammenhæng, der efter vor mening er mellem planerne for den eventuelle udbygning i Høje-Tåstrup og det sjællandske universitet, så må vi også have andre muligheder på Sjælland end Roskilde belyst under det udvalgsarbejde, der nu forestår.

Jeg vil gerne spørge: hvorfor i øvrigt prioritere universitetsopbygningen øst for Store-Bælt så stærkt i forhold til udviklingen i landet vest for Store-Bælt? Vi må se nøje på i udvalget, hvor studenterne kommer fra. Det kan da endelig også lade sig gøre at bevæge sig fra Sjælland til Jylland — og ikke kun den anden vej. Vi skal måske navnlig se på, hvor studenterne ikke kommer fra. Lang geografisk afstand til uddannelsesstedet er for mange en meget effektiv hindring for en videregående uddannelse, og hertil kommer, at det jo ikke ligefrem er nogen let sag at finde velbeliggende kollegiegrunde i de i forvejen meget stærkt udbyggede områder mellem København og Roskilde.

Vi mener altså, at de jyske universitetscentre må hurtigere ind i billedet end foreslået af regeringen, også set som et led i